

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.599/2012/3.szám

A Kúria a név Ügyvédi Iroda /Cím3 ügyintéző: név ügyvéd/ által képviselt Felperes1 /Cím2/ felperesnek a név1 jogtanácsos /Cím4/ által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága /Cím1/ alperes ellen adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 12.K.31.198/2012/5. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 12.K.31.198/2012/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és az első fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 20.000 (húszezer) forintban állapítja meg.

Ez ellen a végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a 2010. évi személyi jövedelemadó bevallásában önálló tevékenységből származó bevétel címén 8.782.883 Ft-ot szerepeltetett, ezzel szemben költségként 3.125.000 Ft-ot számolt el.

A bevétel az cég2 által kifizetett, saját jogon szerzett jogdíj volt, mellyel szemben a cég1-től vásárolt 100.000 db nyomtatható CD lemez költségét állította be a felperes.

Az adóhatóság vizsgálta a költséglevonás jogosságát, és arra a következtetésre jutott, hogy a felperes magánszemélyként nem végzett olyan értékesítést, mellyel szemben a CD lemezek beszerzése költségként elszámolható lett volna. Erre figyelemmel a felperes terhére 913.064 Ft összegű adókülönbözetet állapított meg, melynek teljes összegét jogosulatlan adó-visszaigénylésnek minősítette, és ez után az összeg után 273.919 Ft adóbírságot számított fel.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az elsőfokú határozatot a 2887732225. számú határozatával megváltoztatta, és az adóbírság összegét 456.532 Ft-ra emelte fel.

A felperes keresetében az alperes által tilalmazott költség-elszámolás jogszerűségére hivatkozott.

A keresetnek az elsőfokú bíróság helyt adott, és a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

A bíróság indokolása szerint „feltárta az adóhatóság azon ellentmondását, amely szerint a megállapításai, miszerint a felperesnek az cég2/1 által megfizetett szerzői jogdíj nagyobb része az ún. üres hordozói díjból állt, továbbá, hogy a felperes saját műveit szerzői kiadásban jelentette meg, ezzel igenis összefüggő bevételszerző tevékenységgel a tevékenység folytatása érdekében került sor az üres hordozók megvásárlására.

A felperes esetében az alkotóművészi és a kiadói tevékenység nem válik külön.”

Új eljárásra előírta, hogy az adóhatóságnak az cég2/1 nyilatkozatára is figyelemmel kell lennie.

A jogerős ítélet ellen a felülvizsgálati kérelmet az alperes terjesztett elő, elsődlegesen a jogszabálysértő ítélet hatályon kívül helyezése és a felperes keresetének elutasítása, másodlagosan a Fővárosi Törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítása iránt. Álláspontja szerint a kiadás költségként történő elfogadása jogszerűtlen volt, mivel a kiadásnak a bevételszerző tevékenységgel közvetlenül összefüggőnek kell lennie, ami jelen esetben nem állt fenn. Hiszen a nyilvános előadási jogdíj – mely a felperesi bevétel részét képezte – a kiadási tevékenységgel és az üres hordozói díjjal nem állt összefüggésben. A CD-lemezek beszerzése a lemezek előállításához kapcsolódott közvetlenül, amely a kiadói tevékenységgel, és nem az alkotó művészi tevékenységgel állt közvetlen kapcsolatban.

Másrészről kifogásolta, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a Pp. 221. § /1/ bekezdésében foglaltaknak. Hangsúlyozta, hogy a bíróság ítéletének indokolásában nem jelölte meg, hogy a közigazgatási eljárás mely irataiból vonta le azon következtetést, ami azután a döntése indokául szolgált. Nem tartalmaz utalást arra vonatkozólag sem, hogyan értékelt a bíróság a

felperes és az alperes által előadottakat, valamint az cég2/1 Egyesület nyilatkozatát. Az ítélet indokolásából nem állapítható meg, hogy a bíróság konkrétan milyen körülmények figyelembevételével tekintette a keresetet megalapozottnak, így álláspontja szerint a bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, továbbá ítélete iratellenesnek is minősült.

Ezen túlmenően megsértette a közigazgatási hatósági eljárásról és szolgáltatásról szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. § /4/ bekezdését és az Art. 140. § /2/ bekezdését. A bíróságnak ugyanis a megismételt hatósági eljárás lefolytatásához iránymutatást kell adnia, amely a perbeli esetben úgy szól, hogy „a megismételt eljárásnál az adóhatóságnak az cég2/1 fentebb részletezett nyilatkozatára is figyelemmel kell lennie”.

Hangsúlyozta, hogy az adóhatóság már a korábbi eljárásban is figyelembe vette ezt a nyilatkozatot, hiszen az alperes határozatában ennek figyelembevételével vonta le jogi következtetéseit; így az ítélet semmilyen iránymutatást, értelmezést nem ad a költségelszámolás kapcsán.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

Kiemeli a Kúria, hogy a jogerős ítélet csak akkor felel meg a jogszabályi rendelkezéseknek, ha összhangban áll a Pp. 221. § /1/ bekezdésében foglaltakkal. E törvényhely értelmében az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, és hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Az ítélet megfelelő indokolása nem pusztán formális kötelezettség, hanem ezen múlik az ítélet meggyőző ereje. A döntés megalapozottságát az indokolásnak kell biztosítania, a való tényállás megállapításával és a vonatkozó jogszabályok helyes megjelölésével, helyes alkalmazásával. Az indokolási kötelezettség megsértése az ügy érdemi eldöntésére is kiható, lényeges eljárási jogszabálysértésnek minősül (BDT 2004. 1085.).

A jelen ügyben helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a jogerős ítélet indokolása nem felel meg a Pp. 221. § /1/ bekezdésében foglaltaknak. Nem indokolja a bíróság, hogy miért tartja elfogadhatónak a felperes költségelszámolását, különös tekintettel az alperes által is felhívott, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja.) 4. § /3/ bekezdésében rögzítettekre, csupán az Alaptörvény 28. cikkével kívánja igazolni jogi álláspontjának helyességét. Nem ad magyarázatot arra hogy miért nem különválasztható az alkatóművészi és kiadói tevékenység, miért tekinti azt egységesnek.

Nem elégíti ki a Pp. 221. § /1/ bekezdésében foglaltakat az Alaptörvényre történő hivatkozás, hiszen az csupán a jogszabályok értelmezésével kapcsolatosan ad eligazítást, ez nem képezheti az adott jogviszonyra vonatkozó jogi indokolás alapját. Mindig az adott jogviszony elbírálására irányadó anyagi jogszabály szövegéből kiindulva kell a jogvitát eldönteni.

A bíróság nem indokolta meg, hogy az cég2/1 Egyesület nyilatkozata mennyiben támasztja alá az ő jogi álláspontját, éppen az alperes is e nyilatkozat alapján indokolta nézőpontját, így e két felfogás közötti ellentmondás feloldatlan maradt.

A Ket. 109. § (4) bekezdése szerint a közigazgatási szervet a bírósági ítélet rendelkezései és indokolása köti, annak tartalmát a megismételt eljárás és a határozathozatal során köteles figyelembe venni. Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásra az alperesnek azt a kötelező utasítást adta, hogy az új eljárásban az alperesnek az cég2/1 nyilatkozatára is figyelemmel kell lennie. Ez nem elégíti ki a fentebb írt jogszabályhelyben rögzítetteket, hiszen az új eljárásra vonatkozó részletes és konkrét utasítás tartalmát nem közli.

Mindezekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § /4/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az eljárt elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Az új eljárást az elsőfokú bíróságnak a jogvita eldöntésére irányadó eljárási és anyagi jogi jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően kell lefolytatni akként, hogy a felperes keresetében előadott valamennyi érvelés kapcsán érdemben kell állást foglalnia, érdemi döntését felülbírálatra alkalmas módon a Pp. 221. § /1/ bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően kell meghoznia.

A Kúria a Pp. 275. § /5/ bekezdésének alkalmazásával a felülvizsgálati eljárásban felmerült költség összegét állapította meg, melynek viseléséről az új határozatot hozó bíróság köteles dönteni.

Budapest, 2013. július 4.

Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

